

ISKUSTVO OSOBE KOJA JE UPRAŽNJAVALA MEDITACIJU

Sve je počelo kada sam sam poželeva da saznam istinu o Bogu. Bibliju sam imala u kući ali mi je ona tada izgledala kao bajka. U crkvu nisam htela da idem jer sam smatrala da istina nije tamo. Otišla sam u biblioteku, mislila sam da ću u toj gomili knjiga otkriti tajne života. Prvo do čega čovek dođe u biblioteci jesu popularne knjige. Tako sam počela da čitam knjige Paula Koelja. Koeljo je pisac koji vas vrlo suptilno uvlači u svet magije i okultizma. Između ostalog na stranicama svojih knjiga uvek se poziva na reči Isusa Hrista i apostola Pavla, a to je ono što čitaocu uliva sigurnost da je na pravom putu. Takođe, on navodi da je nekada bio satanista, da se obratio i da je sad član jednog malog reda u okviru katoličke crkve. Taj red ima dugu tradiciju, kako on kaže, sunca i meseca. Ja sada mogu da pretpostavim koji je to red i kakva je to tradicija, ali dok sam čitala njegove knjige smatrala sam da taj red zaista krije pravu istinu.

Koeljove knjige prepune su rituala i raznih tehnika koje su do detalja opisane. Neke od njih sam i sama počela da primenjujem. Jedna od posledica toga bila je da sam sa komplet svojom porodicom stigla do jedne vračare. Ta žena nam je tad „pomogla“ da rešimo neke porodične probleme, koji su navodno nastali zbog crne magije koju je neko na nas bacio. Rekla nam je da pratimo šta se događa u porodicama koje poznajemo i da kada izvršimo sve rituale koje nam je ona zadala, jedna nama bliska osoba bi trebalo da se povredi tačnije, sva crna magija će se njoj vratiti jer ju je ona navodno na nas bacila.

Onoga dana kada smo ispunili i zadnji ritual, dat nam od vračare, jedna žena iz familije mog supruga je polomila nogu (ja sada ne mogu da ne razmišljam o tome da sam zapravo ja, baveći se okultizmom, doprinela toj njenoj nezgodi). Posledica toga je bila da su i onako narušeni odnosi između naših porodica postali još gori. Dakle, ta žena nas je bukvalno okrenula protiv porodice.

Posle odlaska kod vračare i njenih rituala ja sam počela da izvodim rituale koje je Koeljo opisivao u svojim knjigama. Posledice toga su bile neverovatne. Tada sam bila fascinirana, a sada kada znam ko stoji iza toga hvata me jeza od opasnosti u kojoj sam bila. Pomoću tih rituala mogla sam uvek da kontrolišem svoja osećanja. Ništa nije moglo da me dovede u situaciju da se iznerviram, sažalim ili naljutim. Znači, određenim tehnikama postizala sam da stalno budem u nekoj vrsti transa pri kom jednostavno ništa negativno nije moglo da dođe do mene. Tako sam bar ja mislila. Smatrala sam da je ispravno da ostanem potpuno bezosećajna na bilo kakvu spoljašnju situaciju da bih sačuvala svoj unutrašnji mir. Takvo stanje je bilo potrebno postići jer su me te knjige učile tome da kakvom energijom zračim, pozitivnom ili negativnom, takvi će biti i svi ljudi oko mene. Takođe, da ako prihvatim negativno iz spoljašnjeg, takva ću i ja sama biti i obrnuto, znači u zavisnosti od moje energije i mojih misli, situacije u kojima se budem nalazila biće ili pozitivne ili negativne.

Te tehnike su bile vrlo uspešne. Kada sam uspevala da postignem i zadržim određeno stanje transa ljudi oko mene su zaista bili dobro raspoloženi i prijatni. Događale su mi se samo prijatne situacije. Na primer, sve šalterske radnice su bile ljubazne, nije bilo redova i gužvi i sl. Ja sam bila potpuno opčinjena. Smatrala sam da ja svojim mislima utičem na svoj život, a zapravo nikakve značajne promene mi se nisu događale.

Sledeće je bilo to što sam unapred mogla da znam šta će se u nekoj situaciji desiti. Jednostavno kao da mi je neko davao informacije. Takoreći, postala sam vidovita. Na primer, tačno sam znala kada će me neko pozvati preko telefona. Ponekad mi se događalo da sama sedim u sobi i čujem glas osobe kako me doziva i da me ta osoba posle samo nekoliko trenutaka nazove.

Dalje, Koeljo u svojim knjigama uči da se kroz meditaciju može kontaktirati sa raznim duhovnim bićima koje poznaju sve životne tajne. Pre nego što sam započela sa meditacijom htela sam malo više o tome da saznam preko interneta. Tako sam pronašla jedan naš domaći sajt koji je nastao po ugledu na film „The Secret“. Inače u tom filmu pojavljuju se vrlo „uspešni“ ljudi koji govore o tome da sve što nam je potrebno u životu možemo dobiti samo snagom svojih misli. To učenje zasnovano je na tome da sve što postoji u univerzumu ima svoju vibraciju, kako matrijalno tako i nematerijalno. Znači svaki čovek, predmet, misao, životinja ili događaj ima svoju vibraciju, a pojave sa istom vibracijom se privlače - što se opet poklapalo sa

Koeljovim učenjem.

Znači, ako imamo negativne misli i osećaje mi ćemo tako i vibrirati i privlačiti u svoj život negativne ljude, događaje i sl. Po toj teoriji, ceo svet oko nas može da se ruši, ali mi moramo ostati pozitivni, da bi imali pozitivnu vibraciju i tako promenili stanje u svom životu. Za postizanje takvog stanja preporučuju se razne tehnike vizuelizacije, imaginacije, meditacije.

Oprilike to izgleda ovako. Potrebno je da samo nešto poželimo, a onda da u mislima oživimo scenu kako bi bilo da to već imamo. Može da se odvoji vreme pa da se meditira na tu scenu ili da se vizuelizacija radi istovremeno sa nekom drugom mehaničkom radnjom kao što je pranje suđa, šetnja, vožnja autobusom i sl. Ja sam uglavnom radila ovo drugo i bila sam prilično dobra u tome. Bukvalno sam u jednom trenutku živela dve stvarnosti. Na primer, mogla sam da peglam i da istovremeno imaginacijom oživim scenu oko mene kao da sam na sasvim drugom mestu i radim nešto sasvim drugo. Takve imaginacije potrebno je tokom jednog dana raditi što češće i ostajati u njima što duže jer se tako, kako „stručnjaci“ kažu, postižu brži i bolji rezultati.

Vremenom vi počnete da vodite takoreći dvostruki život. Rezultati takvog stanja su bili sledeći. Stvari su počele da se događaju baš onako kako sam ih ja zamišljala, ali uglavnom su to bile sitnije stvari i manje važni događaji. Međutim, meni to nije bilo važno, ja sam bila oduševljena i ubeđena da ako češće budem radila imaginacije, i važnije stvari u mom životu će početi da se menjaju.

Da bih još više „napredovala“ krenula sam sa meditacijom. Postoje razne tehnike za meditiranje, uglavnom određenim načinom disanja i koncentracijom prosto sam dolazila u jedno stanje samohipnoze u kome bih, ako bih to uspešno uradila, uspela sebe da uvedem u scenu koju bih ja htela. To je navodno trebalo da ubrza ostvarenje mojih ciljeva. Ponekad sam radila meditacije bez imaginacija samo radi opuštanja. Tada bih postizala jedno za mene tada vrlo prijatno stanje (pretpostavljam da u takva stanja ulaze i narkomani) u kom bih imala osećaj kao da letim kroz nekakav tunel na čijem kraju se nalazi svetlo. Svaki put kada bih dolazila do kraja tunela on bi nestajao. Naravno, ja sam verovala kako napredujem u svojim meditacijama i da ću sledeći put videti kakvo je to svetlo i šta se nalazi iza tog tunela.

Nastavila sam sa tim sve dok se jednom prilikom tokom meditacije nisam jako uplašila. U toku te meditacije nikako nisam uspevala da uđem u stanje koje sam htela, a onda sam odjedanput osetila nečije prisustvo. Jednostavno neko, neznam ko ili šta, je bio tu pored mene u mojoj sobi, u mojoj glavi, svugde istovremeno. Jako sam se uplašila, srce je počelo veoma snažno da mi lupa, a od toga sam se uplašila još više. Plašila sam se da otvorim oči. Kada sam smogla hrabrosti da to uradim u sobi nikoga nije bilo. Posle toga sam rešila da na neko vreme prekinem sa meditiranjem.

Ubrzo posle tog događaja desilo se nešto neverovatno. U toku noći probudila sam se u nekakvom neobičnom stanju. Stanje za koje se može reći da nije ni san ni java. Stanje u kome sam potpuno svesna onoga što se događa ali sam potpuno paralisana. Pored mog kreveta pojavilo se jedno biće, visoko do plafona i obučeno u belu haljinu. To biće je bilo svo od svetlosti, cela soba bila je ispunjena njegovim svetlom čak sam i ja sama nekako bila ispunjena tim svetlom. Imalo je lik Isusa Hrista, onaj lik koji nam je predstavljen na mnogim slikama. Reklo mi je samo jednu rečenicu: „Ja želim da stvaram“. Ja sam bila potpuno paralisana. U jednom momentu izgledalo je kao da smo tu tečenicu izgovorili zajedno, jedno drugome. Stajalo je još nekoliko trenutaka u mojoj sobi a onda je nestalo.

Ubrzo posle tog događaja desio se jedan sličan. Usred noći ja sam se probudila na ulici jednog grada. Znači istovremeno sam bila i u svom krevetu i na ulici. Ja neznam kako je to moguće, ali sam sasvim sigurna da to nije bio san. Nekakvo čudno biće se stvorilo pored mene. Bilo je malo i ličilo je na lik gusara iz jednog crtanog filma. Reklo mi je svoje ime i nekoliko uputstava kako da se ophodim sa ljudima. Sve je to bilo u smislu da od ljudi ne očekujem previše, samo da ih volim i da će sve biti u redu.

Tada ni u jednom od ova dva slučaja ja se nisam uplašila. Verovala sam da su to moji anđeli čuvari, duhovni vodiči i sl. Zapravo sam u tom trenutku verovala da je sam Isus moj anđeo čuvar.

Moram ovde nešto da napomenem. U to vreme bila sam u stalnom kontaktu sa nekoliko ljudi sa gore spomenutog sajta. Svi oni su primenjivali iste tehnike i imali slična iskustva. Među njima je bila jedna žena koja je verovala da se snagom svojih misli izlečila od raka kao i jedna druga koja je u to vreme bolovala od te bolesti. Takođe, među njima je bio i jedan mladić koji je i bio jedan od začetnika cele te priče na tom

sajtu o imaginaciji, a sve to po knjigama i životu izvesnog Nevila Godarda, o kojem se na ovim prostorima jako malo zna. Tada sam bila oduševljena sa onim o čemu Nevil piše. On takođe za mnoge stvari o kojima govori nalazi potvrdu u Bibliji, naravno vadeći tekstove iz konteksta.

Kasnije kada sam izašla iz cele te priče i malo israživala, otkrila sam da se on može dovesti u vezu sa masonima. Kada sam otkrila ko su zapravo masoni, i pokušala o svemu tome da obavestim one ljude sa kojima sam se družila, naišla sam na neverovatan otpor. Jednostavno nisu uopšte hteli ni na trenutak da razmisle o tome o čemu im govorim. Zauzeli su stav kao da je to deo moje percepcije, ali ne i njihove. Žena koja se navodno izlečila od raka, rekla mi je da kada bi ona poverovala u to što ja govorim morala bi da umre. Druga žena, ona koja je u to vreme bila bolesna, i koju sam uputila na neke materijale sa sajta CPS-a (www.creation6days.com), rekla mi je da ona zna za sve to i da veruje u Boga, ali da ona ima neke svoje metode. Treća osoba koju sam pokušala da upozorim, na kraju mi je rekla nešto u smislu da je Bog ljubav i da će mi se javiti kada pročita knjigu koju sam joj poslala. Nikada mi se nije javila.

Da sada nastavim sa svojim iskustvima koje sam imala dok sam još bila u toj „priči“. Posle kontakata sa tim bićima ja sam verovala da moram još da se „produhovim“ kako bih s njima ostvarila što bolji odnos. Tragajući za literaturom po internetu naišla sam na meni tada zanimljivo učenje o „energetskom vampirizmu“. O tom pojmu svoju teoriju razvila je jedna hrvatska spisateljica koja piše pod pseudonimom Serena Alba.

Uglavnom, njena teorija se svodi na to da svi imamo energiju koju proizvodimo čakrama, kojih ima sedam, i koje su u obliku dvostruke spirale raspoređene duž našeg tela. Po njenom mišljenju, ako te svoje čakre vizuelno pokrećemo u pravom smeru mi onda proizvodimo, kako ona kaže, božanstvenu energiju i ravni smo samom Bogu, i tada nam niko ništa ne može, a mi sami možemo sve. A ako čakre ne vrtimo kako treba onda nam drugi kradu energiju i to su naši „energetski vampiri“. Mi od njih treba da se distanciramo, pa taman da su to naši rođeni roditelji.

Upraznjavajući njene tehnike ja sam zaista doživljavala neobične situacije. Mogla sam da vidim sopstvenu auru, mogla sam da prekinem napad bronhitisa kod sina, mogla sam na udaljenosti od 10 km da osetim isto ono što i moj suprug oseća. Recimo, ako je on imao stresnu situaciju na poslu meni se događalo da mi srce jako lupa, da otežano dišem i sl. Naravno ja sam mislila kako je sve to dobro i kako ja stalno napredujem u svojoj duhovnosti. Vrhunac je bio kada sam mogla da čujem tuđe misli. Jednostavno, razgovarala bih sa nekom osobom, i pored onoga što mi ta osoba govori ja bih u glavi čula istovremeno njen glas, ali kako govori nešto sasvim drugo. Nekoliko puta sam izvršila eksperiment i pitala neke osobe da li su pomislili „to i to“ i odgovor je uvek bio potvrđan. Naravno, ja sam htela da idem dalje. Pokušala sam u celu tu priču da uvučem i supruga kako bi smo, kako sam ja tada verovala, bili jači. Pošto on nikako nije hteo da poveruje u ono što ja govorim, ja sam pokušavala da pronađem neku knjigu sa kojom bih uspela da ga uvučem u tu priču.

Jednog popodneva, bez ikakvog razloga prišla sam našoj polici sa knjigama i iz gomile knjiga izvukla jednu, a to je „Ispovest palog anđela“. Na brzinu sam prelistala knjigu i učinilo mi se da sam našla ono što sam tražila. Bila sam uverena da je to prava knjiga za njega i samim tim što sam na tako čudan način uzela da je čitam (nisam ni znala da je imamo).

Međutim, sada volim da kažem da mi je sam Bog baš tu knjigu stavio u ruke i da me je preko nje i mog supruga spasio. Počela sam da čitam knjigu, a osećaj je bio neverovatan. Kao da je neko upalio svetlo u mojoj glavi i ono je sa svakom novom stranicom bivalo sve jače. Kada sam završila sa čitanjem knjige (dan-dva najviše) bila sam u nekakvoj vrsti šoka. Nisam znala kako dalje. Više nisam mogla putem kojim sam išla. Osećala sam da ću biti napadnuta od strane demona i jako sam se uplašila. Prvo što mi je palo na pamet bilo je da čitam Bibliju. Otvarala sam stranice nasumično i čitala prvo na šta bi mi pao pogled. To je trajalo skoro čitavo jedno popodne.

Od momenta kada sam završila sa čitanjem knjige „Ispovest palog anđela“, pa sve dok nisam krenula na spavanje, kad god nisam bila zauzeta obavezama čitala sam Bibliju. Čitala sam jer ništa drugo mi nije padalo na pamet, jer sam se plašila da ću u snu biti napadnuta. I bila sam.

Ponovo sam doživela isto stanje polusna samo što ovaj put nisam bila paralisana, imala sam punu kontrolu u toj situaciji. To je izgledalo otprilike ovako. Hodala sam jednom ulicom. Ispred mene je išla

jedna devojka iz komšilika, inače za koju iz sadašnjeg ugla gledanja mogu da kažem da je demonizovana. Iznenada je počeo da duva snažan vetar koji me je podigao i počeo da baca tamo-ovamo. Devojka ispred mene je i dalje mirno kroz taj vetar išla ulicom. Onda sam čula jedan glas koji me je pitao: „Hoćeš li da budeš samnom i da hodaš slobodno kao ona (devojka)“. Nisam uopšte osećala strah. Prvo što mi je palo na pamet da kažem, i što sam rekla, bilo je: „Beži od mene Sotono!“ I počela sam da izgovaram molitvu „Oče naš“ (nisam je čak ni znala celu).

Odjednom, iz tog vetra prema meni se pružila jedna ruka, ja sam se za nju uhvatila, jedna osoba je stajala zaklonjena nekakvom kapijom na toj ulici i povukla me do sebe. Tu sam se osećala sigurno i sve je nestalo posle nekoliko trenutaka. Tada sam znala da je sve gotovo i da sam izabrala stranu. Demoni me nisu više dirali sve dok nisam počela ovo da pišem. U početku mi je bilo jako teško, osećala sam kao da mi dišu za vrat. Međutim, ubrzo sam se izborila sa tim, bilo bi dovoljno samo da pomislim na Isusa Hrista pa da se razbeže iz mojih misli.

Moram da napomenem još nešto. Dok sam se bavila okultnim stvarima moj suprug je radio u jednom mestu oko 50 km udaljenom od našeg stana i svaki dan se autom vozio do posla i nazad. Kasnije mi je pričao da je više puta bio u iskušenju da kada mu dolazi kamion u susret okrene volan i sudari se sa njim. U to vreme moj brat je boravio kod nas i nekoliko puta u toku noći je imao nekakva transcendentna iskustva (budio bi se na primer u stanu u kom smo živeli kao deca) a moj sin je doživljavao lucidne snove. To se sada više ne događa. Jedino što mogu da mislim je da sam ja kriva zbog toga što su oni doživljavali i zaista mi nimalo nije prijatno zbog toga.

Zamolila bih svakog ko ovo pročita da se ni zbog kakvog razloga ne upušta u ispitivanja okultnog, jer nikad neznate u kom pravcu to može da vas odvede, a jednom kada rešite da izađete iz svega toga najmanje što može da vas snađe jesu košmarni snovi, razni strahovi, napadi panike, jezivi osećaji nečijeg prisustva i slično.

Mislim da sam se ja tako brzo i jeftino izvukla samo zato što sam iskreno tragala za Bogom. Zahvaljujući Njemu, u mom životu sada se događaju zaista prava čuda, ali tu priču ostavljam za neki drugi put.
